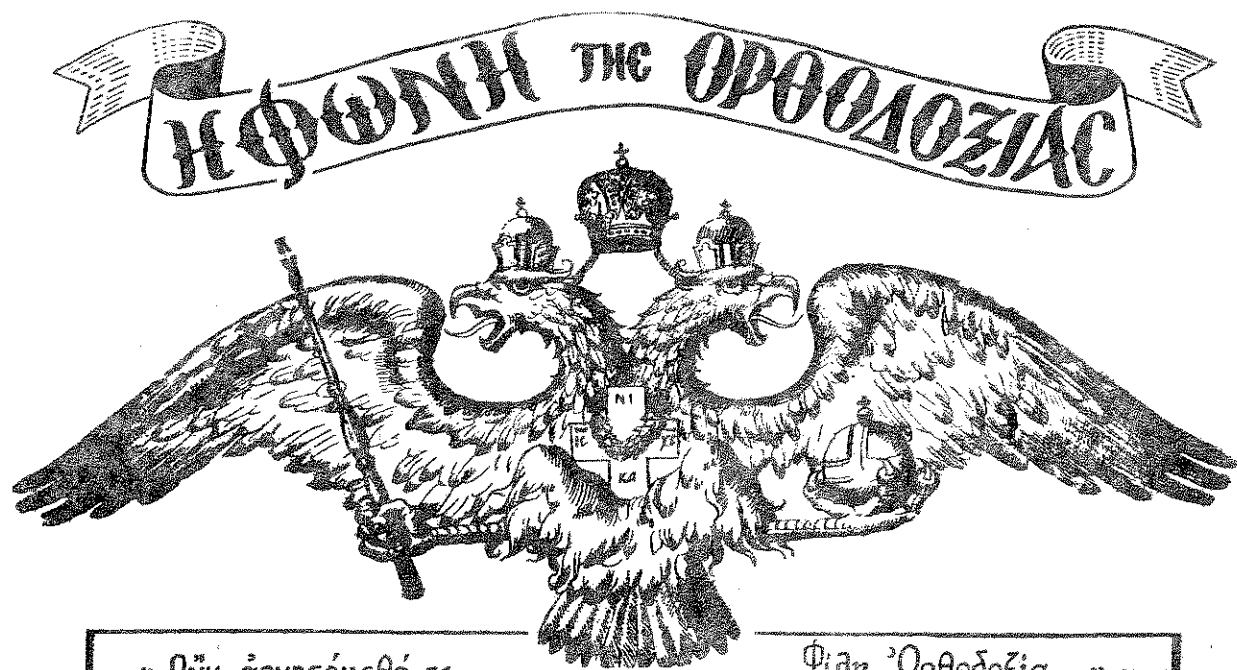

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φύλ. 607
Τιμή Φύλλου Δρχ. 1

Ἔτος ΚΕ'.
Τηλ. 628.280

22 Δεκεμβρίου 1970 (Π.Ο.Η.)
Γραφεία Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Μήνυμα

Ἐπὶ τῇ μεγάλῃ καὶ πνευφροσύνῳ ἑορτῇ τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς τὸν ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβέστατον Ἑλληνικὸν Λαὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα.

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Παντοκράτορος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Ἐπὶ τῇ εὐσήμεν ταύτῃ ἑορτῇ, ἀναμνησκόμενοι τῶν ἀφάτων δωρεῶν, τῶν ὁποίων ἐτύχομεν ἀπὸ Θεοῦ διὰ τῆς ἀφράστου «κενώσεως» τοῦ Θεοῦ Λόγου» καὶ εὐαγγελιζόμενοι πρὸς πάντας ὑμᾶς τὴν «μεγάλην χαράν», τὴν ὁποίαν πρῶτος ὁ Ἄγγελος εὐηγγελίσθη πρὸς τοὺς ἀγραυλοῦντας ποιμένας τῆς Βηθλεέμ, ἀναφωνοῦμεν μετὰ τοῦ ἱεροῦ ὕμνωδοῦ ἐν ἀκράτῳ ἐνθουσιασμῷ. «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι, Οὐρα-

νοὶ ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ γεννηθέντος».

Δοῦλοι τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς ἀμαρτίας ὑπάρχοντες, καὶ λατρεύοντες τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, «τοῖς ἀνοήτοις κτήνεσι παρασυνεβλήθησαν καὶ ὁμοιώθησαν αὐτοῖς» οἱ ἄνθρωποι. Οὐδεμία ἐλπίς ἀπολυτρώσεως διεφαίνετο εἰς τὸν ὀρίζοντα, διὰ τοὺς «ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους».

Ἄλλ' ὁ Θεὸς τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, «ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ, τῆς μεγάλης Αὐτοῦ Βουλῆς τὸν Ἄγγελον, γε-

νόμενον ἐκ γυναικός, ... ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν».

Ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάσῃται, μετέσχε τοῦ χείρονος (τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως), ἵνα μεταδώσῃ εἰς ἡμᾶς τοῦ βελτίονος (τοῦ χαρίσματος τῆς υἱοθεσίας). Δι' ὃ, πλήρης ἐνθουσιασμοῦ ἀναφωνεῖ συμπερασματικῶς ὁ θεοκῆρυξ Ἀπόστολος: «Ὡστε οὐκέτι εἰ δοῦλος, ἀλλ' υἱός. Εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ» (Γαλάτ. Δ' 7). Τὸ μέγιστον τοῦτο ἱστορικὸν γεγονός, τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Σωτῆρος, διὰ πολλῶν ἀνέπτυξαν οἱ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν καὶ ἀνύμνησαν οἱ ἱεροὶ ὕμνωδοὶ τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, «ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου» ἀντλήσαντες τὰ οὐράνια τούτων νοήματα. Διὰ τούτων δέ, ὡς διὰ σαλπίγγων πνευματικῶν, προσκαλοῦσι τοὺς πιστοὺς ὅλων τῶν αἰώνων πρὸς εὐφροσύνην πνευματικὴν, κατὰ τὴν κλητὴν καὶ ἁγίαν ταύτην ἡμέραν.

Τοῦτο «τὸ μέγα τῆς εὐσεβείας Μυστήριον πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ ἦνεσε». Τοῦτο οἱ Ποιμένες καὶ οἱ Μάγοι προσεκύνησαν. Τοῦτο οἱ θεοκήρυκες Ἀπόστολοι εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον εὐηγγελίσθησαν. Διὰ τὴν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν τοῦ Μυστηρίου τούτου οἱ ἅγιοι Μάρτυρες καὶ Ὁμολογηταὶ πολυώδυνα θάσανα καὶ πικροτάτους θανάτους ὑπέμειναν. Διὰ τοῦτο οἱ ἀσκηταὶ διὰ τῆς ἐγκρατείας τὰς σάρκας αὐτῶν κατέτηξαν. Διὰ τὸν ὀρθόδοξον καθορισμὸν τοῦ δόγματος τούτου «τῶν Ἀγίων Πατέρων ὁ χορὸς» ποικιλοτρόπως ἠγωνίσθη κατὰ τῶν «βαρέων λύκων» τῶν αἵρετικῶν.

Σήμερον καὶ ἡμεῖς τῆς «μεγάλης χαρᾶς» ἀπολαμβάνομεν. Σήμερον μετὰ τῶν ἐν Οὐρανοῖς ἀγγέλων καὶ τῆς Ἀγίας Σιῶν, τῆς Μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν συνεορτάζομεν. Σήμερον τοῦ διὰ τὴν πτῶσιν παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν, εἰς τὴν νοητὴν τῆς Ἐπαγγελίας γῆν.

«Ψυχαῖς οὖν καθαραῖς καὶ ἄρρυπώ-

τοις χεῖλεσι» τὸν τεχθέντα Βασιλέα δοξάσωμεν. Τὴν ἱερὰν Παρακαταθήκην τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Πίστεως ἅς διαφυλάξωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ. Ταύτην ἅς παραθέσωμεν ἔτι ζῶντες «πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι».

Ταύτην ἐπιβουλεύονται τὴν σήμερον ποικιλώνυμοι μηδενισταὶ καὶ προβατόσχημοι λύκοι. Ταύτης τὴν διαφύλαξιν ὑπεσχέθημεν ἐν τῷ ἁγίῳ Βαπτίσματι, συνταχθέντες τῷ Χριστῷ. «Ὅσοι πιστοὶ προσέλθετε. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικε· ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν». Διότι διὰ τοῦτο «ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἀρνησάμεται ἡν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως, δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι». Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, Χριστὸν ἐνεδύθημεν.

Ἐλάβομεν τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον δύναμιν διὰ τοῦ Παναγίου Χρίσματος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν, ὥστε νὰ «πατῶμεν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ ΠΑΣΑΝ τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ».

Πρὸς τὸν ἀόρατον τοῦτον ἐχθρὸν καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἐνσάρκους καὶ ἀσάρκους αὐτοῦ ἀγγέλους ἀντιπαρετάχθημεν ὁμαδικῶς ἀπὸ πεντηκονταετίας περίπου, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά. Μὴ φοθηθῶμεν τὴν φανταστικὴν ὑπεροχὴν καὶ τὸν κοσμικὸν ἐξοπλισμὸν αὐτῶν, διότι «μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ». Ἡ δύναμις τῆς εὐσεβείας εἶναι τρομακτικὴ καὶ θὰ κατισχύσῃ ἀφεύκτως τῆς ἀρνήσεως, τῆς πλάνης καὶ τοῦ ψεύδους.

Μόνον ἅς «καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἅς ἐπιτελοῦμεν ἁγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» διὰ νὰ δυνάμεθα πάντοτε νὰ δοξο-

Ἐπιστολαί

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΝ ΑΛΛΟΔΑΠΗ

4η) 17η Νοεμβρίου 1970

Ἀριθ. πρωτ. 3)50

75 EAST 93 ST. NEW YORK 28, N. Y.

Μακαριώτατον Αὐξέντιον

Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος

Μακαριώτατε,

Ἐλπίζομεν καὶ εὐχόμεθα ὅπως θεία χάριτι ἢ παροῦσα εὐρη Ὑμᾶς ἐν πλήρει ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ.

Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τῆς 22ας Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. καὶ ἀνησυχήσαμεν πολὺ διὰ τὰς ἀρθρογραφίας τῶν ἐφημερίδων ὅσον ἀφορᾷ τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Θεόφιλον. Δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι αἱ ρηθεῖσαι ἀρθρογραφίαι περιέχουσιν ἀλήθειαν δεδομένου ὅτι τὴν σήμερον ἡμέραν ἀβασανίστως δημοσιεύονται ψεύδη.

Παρὰ ταῦτα ἐνηργήσαμεν διὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς ὑποθέσεως καὶ θέλομεν ἐνημερώσει Ὑμᾶς ἐν καιρῷ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος. Ἄν παρ' ἐλπίδα ἢ εἰδησις ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀληθής, ἀσφαλῶς θὰ προβώ-

λογοῦμεν μετὰ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων τὸν ἐνανθρωπήσαντα διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν Θεὸν καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν. «Δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

μεν εἰς τὰς ἐνεργείας ἐκείνας τὰς ὁποίας ἡ τοιαύτη περίπτωσις ἐπιβάλλει.

Δέομαι τῶν Ὑμετέρων ἁγίων εὐχῶν καὶ διατελῶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀφωσιωμένος ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Μητροπολίτης Φιλάρετες

Πρόεδρον Συνόδου Γ.Ο.Χ.

Σεβασμιώτατον Αὐξέντιον

Ἅγιε Πρόεδρε,

Διὰ τῆς παρουσίας ἐμολογῶ ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἀκολουθοῦσα τὸ πάτριον ἑορτολόγιον (ἐκκλησιαστικὸν ἡμερολόγιον) εἶναι ἡ ἀκαινοτόμητος ἐλλαδικὴ Ἐκκλησία, ἡ ἰδρυθεῖσα τὴν Πεντηκοστὴν τῆς ὁποίας πύλαι ἁδοῦ οὐ κατισχύσουσι κατὰ τὴν θεῖαν ἐπαγγελίαν τοῦ Δομητόρος Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εἰς τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν ἀνήκουν ἅπασαι αἱ ἀνὰ τὴν γῆν τοπικαὶ Ἐκκλησίαι τῶν Ὀρθοδόξων ἐκείνων, οἵτινες σέβονται τὰς παραδόσεις καὶ μισοῦν τὸ ψεῦδος τῆς αἵρεσεως καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου φάτου ὡς θλάσφημα.

Οἱ αἵρετικοί, οἱ τὴν κάμηλον καταπίνοντες καὶ διυλίζοντες τὸν κώνωπα τῆς ἀστροφικῆς ἀκριθείας, προσερχόμενοι εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ λαμβάνοντες δύναμιν ἐξ ὕψους, θὰ ἀντιληφθῶν ὅτι ἡ βασιλεία τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καὶ οἱ τολμῶντες νὰ συσχηματίσουν τὴν Ἐκκλησίαν τῶν αἰῶνι τούτῳ τῷ καταργουμένῳ, εἶναι ἀρνηταί τῆς δυνάμεως τῆς εὐσεβείας!

Περὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἔγραψεν ὁ υἱὸς τῆς βροντῆς Ἰωάννης «αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον ἢ πίστις ἡμῶν».

Ἀσπαζόμενος τὴν δεξιάν σας, διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΣΤ. ΟΡΛΑΝΔΟΣ

Ἀθηνῶν 6, Κηφισιά

Οἱ Τέυτονες καὶ ὁ Χριστιανισμός

Ἀπάντησις πρὸς τὸν κ. Γεράσιμον Βατικιώτην Μασόνον

Βραχύτως ἡ Συνοδικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀπεφάνθη ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ τέλεσις κηδεύσεως καὶ μνημόσυνου εἰς τοὺς μασόνους. Ὡς γνωστόν, καὶ ἡ Σύνοδος, ἥτις συνήλθε τὴν 16ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε., ἐσυζήτησε τὸ θέμα τοῦτο.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιεύσεως ταύτης, εἰς μασόνος ὁ Γερ. Βατικιώτης, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἀκρόπολις», ἥτις ἐδημοσιεύθη τὴν Τρίτην 25ην Αὐγούστου ἐ.ε., γράφων ὅτι ἡ Μασονία ἡ Τεκτονισμός δὲν ἔχει οὔτε ἀντιθρησκευτικόν, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀντιχριστιανικὸν χαρακτήρα.

Δίδων ἐν τῇ δημοσίᾳ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἀπαντῶ πρὸς τὸν κ. Βατικιώτην, ἐπὶ τινων ὁμῶς σημειῶν τῆς ἐπιστολῆς του, θεωρῶν περιττὸν ἵνα ἀσχοληθῶμεν ἐπὶ ζητήματος συζητηθέντος ἐπὶ τριάκοντα καὶ ἑπτὰ (37) ἔτη.

Ἐπικαλεῖται ὁ κ. Βατικιώτης τὴν γνωμάτευσιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς κατὰ τὸ ἔτος 1933, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθησαν οἱ καθηγηταὶ τῆς ρηθείσης Σχολῆς (μασόνοι ὄντες), ὅτι «ὁ μασωνισμός δὲν εἶναι θρησκευτικὴ ὁργάνωσις, οὐδὲ σωματεῖον, ἐπιδιώκον θρησκευτικὸς σκοπούς».

Ἐὰν ἀναγνώσῃ τις ὁμῶς τὰ «Τυπικά» τῆς μασονίας, θὰ ἀντιληφθῇ κατὰ πόσον ἡ μασονία εἶναι ἡ δὲν εἶναι θρησκεία. Τὸ «Τυπικὸν τοῦ Α' Συμβ. Βαθμοῦ» π.χ. ἀναφέρει περὶ τῆς διασκευῆς τοῦ Ναοῦ. «Ἡ αἰθούσα ἐν ἣ συνεδριάζει ἡ Στοὰ καλεῖται: Ναός. Πρὸ ταύτης δεόν νὰ ὑπάρχῃ ἕνας ἄλλος μικρότερος θάλαμος, καλούμενος Πρόναος. Πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀνατολῆς ἀποχωρίζεται τμήμα ὑψηλότερον κατὰ τέσσαρας βαθμίδας τῆς λοιπῆς αἰθούσης καὶ χωριζομένης δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν διὰ κιγκλίδων, ἃς μόνον οἱ ἀληθῶς πεφωτισμένοι δύνανται νὰ ὑπερπηδῶσιν... Τόσπο καταλαμβάνει τὸ τέταρτον τῆς αἰθούσης ἀντιστοιχεῖ δὲ πρὸς τὰ ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς βιβλικῆς παραδόσεως...». Παρ' ὅλα ὁμῶς αὐτά, ἡ μασονία δὲν εἶναι θρησκεία, ἀλλ' ἀπλοῦν φιланθρωπικὸν σωματεῖον. Ἄλλ' εἰς ποῖον σωματεῖον δύναται τις νὰ συναντήσῃ γαούς; Εἰς ποῖον σωματεῖον ὑπάρχει ἡ υἱοθεσία τοῦ Λυκιδέως (τεκτονικὸν βάπτισμα), ἡ συζυγικὴ ἀναγνώρισις (τεκτονικὸς γάμος), κηδεῖα, μνημόσυνο κ. ἄ.; Εἰς ποῖον σωματεῖον τὸ ὁποῖον ἐνομιμοποιήθη ὡς «πρὸς εὐδόξωσιν ἔργων εὐποιίας, ἰδίᾳ δὲ περιθάλψεως ἐνδεῶν καὶ μορφώσεως ἀπάρων παιδῶν», δύναται τις νὰ συναντήσῃ Μεγάλους Ὑπάτους Ταξιάρχας, Μεγάλους Καγκελλάρους, Μεγάλους Ρήτορας, Μεγάλους Ἐλεονόριους, Μεγάλους Τελετάρχας καὶ τέως θυμὰματα καὶ κηρία; Ποῖον ἀπλοῦν σωματεῖον δύναται νὰ ἀνακηρύξῃ ἐν μέλος αὐτοῦ «ἅγιον καὶ ἐξηγνισμένον» ἀρκεῖ νὰ μυηθῇ εἰς τὸν 30ον βαθμόν, ἥτοι τοῦ Ἰππότου Καθῶς; Μὴ πλανώμεθα. Ταῦτα μόνον εἰς

θρησκείας δυνάμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν, καὶ οὐχὶ εἰς φιλανθρωπικὰ σωματεῖα.

Λέγει κατόπιν ὁ κ. Βατικιώτης, ὅτι ἡ μασονία δὲν ἔχει ἀντιχριστιανικὸν χαρακτήρα. Ὁ μασόνος Τιμολέων Βρατσᾶνος στὸ «Βιβλίον τοῦ Μαθητοῦ» καὶ ἐν σελίδι 6 ἀναφέρει: «Ὁ σημερινὸς τέκτων γνωρίζει ὅτι ἡ μύησίς του εἰς τὰ τεκτονικὰ μυστήρια τὸν ἔκαμε ὅμοιον μὲ τὸν Ποσειδῶνα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Χριστόν». Ὁ δὲ Ἰωάννης Βασίλης μασόνος 33ου βαθμοῦ, στὸ βιβλίον του «Διὰ τὴν κατάρτησιν τοῦ Μαθητοῦ Τεκτονος» ἐν σελίδι 53 γράφει: «Ὅλα τὰ μυστήρια καὶ οἱ μεγάλοι μυσταγωγοὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου (τῆς ἀλληγορίας) μετέδωκαν τὰς ἀληθείας ἃς κατεῖχον. Οἱ γνωστότεροι εἰς ἡμᾶς εἶναι ὁ Πυθαγόρας καὶ ὁ Ἰησοῦς. Καὶ οἱ δύο θεωροῦνται διδάσκαλοι τῆς ἀνθρωπότητος καὶ υἱοὶ Θεοῦ». Ὑπάρχει πλέον ἀντίχριστος ἀποφῆς ἀπὸ αὐτῆν; Οἱ μασόνοι τὸν Μονογενῆ Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἔχουν δίπλα εἰς τοὺς φανταστικοὺς θεοὺς τῆς ἀρχαιότητος. Ὁ Ἄντ. Ἀνδριανόπουλος στὸ βιβλίον του «Τί εἶναι Τεκτονισμός», ἐν σελίδι 42 γράφει: «Καὶ ἐν τῷ παρελθόντι πάντα τὰ μεγάλα πνεύματα τῆς γῆς ὅσα ἔλαβον εἰς τὸ πνευματικὸν στερέωμα ταύτην τὴν κατεύθυνσιν ἔδωκαν. Ὁ Βούδδας, ὁ Ζωροάστρης, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἰησοῦς, ὁ Πλάτων, ὁ Καμπαρέλλα καὶ πολλοὶ ἄλλοι». Ἐὰν ἦσαν πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, δὲν θὰ ἐπίστευον τὸν Ἰησοῦ ὡς «ἐν μέγαλον πνεῦμα, ἀλλὰ Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὁ μασόνος Βρατσᾶνος στὸ «Βιβλίον τοῦ Μαθητοῦ», ἐν σελίδι 16 γράφει: «Ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ τεκτονικὴ σοφία ἀποτελεῖται ἀπὸ ὅλα ὅσα ἐσώθησαν ἀπὸ τὴν θείαν γνῶσιν ποὺ κατεῖχεν ὁ Ἀδάμ πρὶν ἀπὸ τὴν πτώσιν του. Ἡ τελευταία αὕτη γνώμη μόνον σὰ συμβολισμός ἔχει ἀξία γιατί δὲν ἡμποροῦμε θέβαια νὰ παραδεχθῶμε ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ποὺ τὴν ὑποστηρίζουν πιστεύουν στὴν ἱστορικὴ ὑπαρξὶ τοῦ πρωτοπλάστου». Ἰδοὺ ἀντιθρησκευτικὸν πνεῦμα. Γιὰ τοὺς μασόνους ὁ Ἀδάμ δὲν ὑπῆρξε. Τὰ πάντα φεύδονται. Οἱ μασόνοι ὁμῶς εἶναι πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄλλος μασόνος, ὁ Γεώργιος Σῶκος, ἰδοὺ πῶς ἀποφαίνεται περὶ Χριστιανισμοῦ: «Ἡ θρησκεία ἐγίνε ἐνδοκοσμικὴ περιορισθεῖσα εἰς ξηρὸν σύστημα ἠθικῆς, μετεβλήθη εἰς παραστάτην τοῦ Κράτους ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν νόμων, χωρὶς νὰ ἐμπνέῃ πλέον καὶ νὰ δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸν θεῖον αὐτῆς προορισμόν, ὅπως κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τοῦ Χριστιανισμοῦ». («Τεκτονικὴ Ἠχώ» 1ος τόμ. 1932—33, σελ. 40). Χρεωκοπήσας λοιπὸν ὁ Χριστιανισμός «δὲν δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὸν θεῖον αὐτῆς προορισμόν». Τί ἀναμένομεν; Διατί δὲν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν μασονίαν ἐνθα «φῶς μυστήριον καὶ

θεϊον φωτίζει τὰς διανοίας ἡμῶν καὶ διαχέει εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ ζωογόνον πῦρ τοῦ Τεκτονισμοῦ; Καὶ ὁμῶς, οἱ μασόνοι σέβονται ἀπολύτως τὸν Χριστιανισμόν, καὶ εἶναι πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας!

Μὴ πλανώμεθα. Ἡ μασονία εἶναι θρησκεία. Εἶναι συνέχεια τῶν εἰδωλολατρικῶν μυστηρίων. «Εἶναι λοιπὸν ὁ Τεκτονισμὸς ἡ συνέχεια τῶν ἀρχαιολατρικῶν Μυστηρίων τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἔχει τοὺς ἰδίους μὲ ἐκεῖνα σκοποὺς καὶ προορισμόν» λέγει ὁ Βρατσάνος στὸ «Βιβλίον τοῦ Μαθητοῦ».

Πρέπει ὁμῶς νὰ εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, ὅτι ἡ μασονία ἐξυπηρετεῖ τὰ σχέδια τοῦ Ἑβραίου. Τὸ πολυθρύλλητον βιβλίον «Πρωτόκολλα τῶν Σοφῶν τῆς Σιών», ἐν τῇ 15ῃ κεφαλαίῳ λέγει: «Ἀλλ' ἀναμένοντες — γράφουν οἱ Ἑβραῖοι — τὴν ἀνάρρησίν μας θὰ δημιουργώμεν καὶ θὰ πολλαπλασιάσωμεν τὰς μασονικὰς στοὰς εἰς πᾶσαν χώραν τῆς οἰκουμένης· θὰ προσελκύωμεν ἐν αὐτοῖς ὅλους ἐκείνους, οἵτινες εἶναι· ἢ δύνανται νὰ εἶναι ὑπέρροχοι πράκτορές μας. Αἱ στοαὶ αὗται θὰ ἀποτελῶσι τὸ κυριώτερον γραφεῖον πληροφοριῶν μας καὶ τὸ ἔχον τὴν μεγαλυτέραν ἐπιρροὴν μέσον μας. Θὰ συγκεντρώσωμεν ὅλας αὐτάς τὰς Στοὰς εἰς μίαν διοίκησιν γνωστὴν μόνον εἰς ἡμᾶς καὶ ἀποτελεσθησομένην ἀπὸ τοὺς Σοφούς μας. Αἱ στοαὶ θὰ ἔχωσι τὸν ἀντιπρόσωπόν των, ὅστις τοῦ ὁποίου θὰ κρύπτεται ἡ διοίκησις περὶ τῆς ὁμιλοῦμεν, καὶ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τούτων θὰ δίδονται αἱ διαταγαὶ καὶ τὰ συνθήματα. Θὰ δημιουργήσωμεν ἐντὸς τῶν Στοῶν αὐτῶν τὸν πυρῆνα ὅλων τῶν ἐπαναστατικῶν καὶ φιλελευθέρων στοιχείων. Τὰ μέλη αὐτῶν θὰ ἀνήκουσιν εἰς ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα. Τὰ μυστικώτερα πολιτικὰ σχέδια θὰ περιέχωνται εἰς γνώσιν μας καὶ θὰ τίθενται ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μας ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐμφανίσεώς των. Μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν στοῶν τούτων θὰ συγκαταλέγονται καὶ πάντες οἱ πράκτορες τῆς ἐθνικῆς καὶ διεθνοῦς ἀστυνομίας ὅπως καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν *A z e f f* διότι ἡ ὑπηρεσία των εἶναι δι' ἡμᾶς ἀναντικατάστατος, δεδομένου ὅτι ἡ ἀστυνομία δύναται ὄχι μόνον νὰ λαμβάνῃ μέτρα ἐναντίον τῶν ἰσχυρογνώμων, ἀλλὰ καὶ νὰ δημιουργῇ ἀφερμὰς δυσαρρεσκείων κλπ. Οἱ μετέχοντες τῶν μυστικῶν ὁργανώσεων εἶναι συνήθως φιλόδοξοι τυχοδιώκται καὶ ἐν γένει ἄνθρωποι, κατὰ τὸ πλεῖστον κοῦφοι, μὲ τοὺς ὁποίους δὲν θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ συνεννοηθῶμεν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν μας». Οἱ Σιωνισταὶ ἰσχυρίζονται ὅτι πάντα ταῦτα εἶναι πλάστὰ. «Κανείς ὁμῶς δὲν μπόρεσε νὰ ἐξηγήσῃ πῶς — ἂν ἦσαν πλάστὰ — μία ἐκδοσις τοῦ 1898 μ. π. ο. ρ. ο. ὤσε νὰ προφητεῦσῃ τὰ γεγενηνὸτα καὶ τίς καταστάσεις ἐπακρίβωσεν ἀκόμη καὶ τίς ἡμερομηνίας κατὰ προέγγισιν, καθὼς καὶ τοὺς τρόπους δράσεως, ποὺ σήμερα 60 χρόνια μετὰ ἔχουν πλήρως ἐπαληθευθῇ» λέγει ἡ ἐφημερὶς «4ῃ Αὐγούστου» μηνὸς Ἰουλίου ἐ. ἔ. Αὐ-

τὸ καὶ μόνον, ἥτοι ὅτι προέβλεπον τῶν στοῶν Ἑβραῖοι, καὶ ὅτι αὗται εὗρισκονται στὴν ὑπηρεσία τῆς Λερναίας Ὑδρας τοῦ Διεθνοῦς Σιωνισμοῦ, ἐπρεπε αἱ Στοαὶ νὰ εἶχον κλεισθῇ ἐν τῷ 24 ὥρῳ.

Ἄλλος δὲ μασόνος ὁ Νικόλ. Δέπος στὸ βιβλίον του «Τεκτονισμὸς καὶ Πατρίς», γράφει: «Καθ' ἡμᾶς, ὁ πρῶτος ὅστις συνέλαβε τὴν μεγαλειώδη ἰδέαν τῆς ἀδελφώσεως τῶν λαῶν ὅφ' ὃν ὁ Τεκτονισμὸς ἐνέχει τύπον, ὁ δούς τὴν θεμελιώδη μορφήν ὅπου καὶ σήμερον παρουσιάζει... ὁ πρῶτος λέγω ὅστις ὑπὸ φλογεροῦ αἰσθημάτων οἰστηλατούμενος ἐνεπνεύσθη τὴν ἰδέαν ταύτην εἶναι Ἰσραηλῆτης». Ἰδοὺ ἡ ξενοκίνητος καὶ ἀντίχριστος ἑβραϊομασονία.

Εὐγνωμονοῦμεν τὸν κ. Βατικιώτην, διότι μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπεκάλυψε ὅτι οἱ τέκτονες διατηροῦν φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ ἐξωτερικῇ. Παραδείγμα τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Ἀντικαρκινικὸν Κέντρον τὸ μεγαλύτερον τοῦ κόσμου, ἰδρύθη καὶ διὰ τῆς ρεῖται ὑπὸ τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ διαφωτισθῇ οὕτω περὶ τοῦ ἐράνου τῆς ἐπαράτου ἀσθενείας, καὶ θὰ παύσῃ νὰ «ἐλεῇ τὴν ἀτυχή χήρα», ἥτοι τὴν μασονίαν. Τὸ 1ον ἐν Ἑλλάδι Συμβούλιον τῆς Ἀντικαρκινικῆς Ἑταιρείας ἀπετελέσθη ἀπὸ τοὺς τότε ἡγέτας τῆς μασονίας, Γενικὸς Γραμματεὺς δὲ ἦτο ὁ νῦν Μέγας Διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς Μασονίας, Ἀλέξανδρος Τζαζόπουλος.

Ἐπικαλεῖται ὁ κ. Βατικιώτης τὴν εἰσόδον εἰς τὴν ἑβραϊομασονίαν διασήμων ἀνδρῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων. Ἀλλὰ οἱ ξένοι οὗτοι, εἰς ποίαν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν ἀνήκουν; Εἰς οὐδεμίαν. Δέχονται διαστρεβλωμέναν τὰς ἀληθείας τῆς πίστεως, ὅπως οὗτοι θέλουν. Τὶ κολύει λοιπὸν τούτους, ἵνα ἀποδοῦν μασόνοι; Οἱ Ἕλληνες ὁμῶς, βεβαπτισμένοι ὄντες Χριστιανοί, δὲν εὗρον τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν; Διατί προσεχώρησαν εἰς τὴν ἀντίχριστον ἑβραϊομασονίαν;

Λέγει ὁμῶς, «ὅτι καὶ κορυφαῖοι κληρικοὶ ἦσαν καὶ εἶναι τέκτονες». Ὅντως ἡ μασονία ἔχει εἰσδύσει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ὅπως καὶ στὴν πολιτικὴν. Ὁ μασόνος Γ. Σώκος ἀναφέρει ἐν προκειμένῳ ὅτι: «Ἐκ τοῦ κλήρου ἅπαντες σχεδὸν οἱ προτεστάνται εἶναι τέκτονες, ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων Ὁρθόδοξων Κληρικῶν ὁ τ. Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βασιλείος (ὁ Γ'), ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μελέτιος (Μεταξάκης), καὶ πλείστοι ἐκ τῶν σημερινῶν ἱεραρχῶν καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος» («Τεκτον. Ἠχώ» 1ον τόμ. 1932—33 σελ. 14—15). Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ἐπίσης, ὅτι ὁ νῦν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ὁ Α' εἶναι μασόνος, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ γαλλικοῦ μασονικοῦ βιβλίου «*Les fils de la Lumière*» (Οἱ Υἱοὶ τοῦ Φωτός) ἐν σελίδι 313. Ἐπίσης μασόνος εἶναι ὁ νῦν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Βενέδικτος, ὃς ἀπεκάλυψε ἡ ἐφημερὶς «Χριστιανικὴ Δημοκρατία» εἰς σχόλιόν της τὴν 30.10.1956.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

— Τὴν 1 Ἰανουαρ. ἡμέραν Πέμπτην ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Βασιλείου πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοί: 1) τοῦ Ψυχικοῦ καὶ 2) τὸ παρεκκλήσιον Ἀναλήψεως — Σπάτων.

— Τὴν 17 Ἰανουαρ. ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Ἀντωνίου πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς εἰς Κουκουβάουνες — Ἀττικῆς.

— Τὴν 19 Ἰανουαρ. ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοί: 1) Δράμας καὶ 2) Πατρῶν.

— Τὴν 30 Ἰανουαρ. ἡμέραν Παρασκευὴν ἑορτὴν τῶν Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοί 1) Θεσσαλονίκης 2) Δράμας καὶ 3) Κορίνθου.

Π Ε Ν Θ Η

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ

Κατόπιν μακροχρονίου ἀσθενείας ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ ἐν Χριστῷ Ἀδελφός Νικόλαος Παπαευθυμίου.

Ὁ Μεταστάς ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἀκραιφνῶν καὶ πρωτεργατῶν γνησίων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῶν ἀκολουθησάντων τὸ πατριον ἑορτολόγιον. Ἐπὶ σει-

Ψαύτως μασόνοι εἶναι καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Ἰάκωβος Κουκουῆζης, καὶ ὁ νῦν Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Νικόλαος ὁ ΣΤ'.

Ἄλλ' ἀποροῦμεν καὶ ἐξιστάμεθα, πῶς ὁ κ. Βατικιώτης, τοῖμα νὰ ἀναφέρῃ εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιστολῆς του τὸν Ἰησοῦν Θεόν, καθ' ἣν στιγμήν ἡ μασονία — διότι τυγχάνει μασόνος — θεωρεῖ αὐτόν, Μύστη, μεγάλο πνεῦμα, καὶ τὸν θέτει εἰς ἴσην μοῖραν μὲ τοὺς φανταστικούς θεοὺς τῶν ἀρχαίων.

Ἡ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ κ. Βατικιώτη, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν τοῦ κ. Μπρατσιώτου περὶ τῆς μασονίας τὸ ἔτος 1933, καὶ τὴν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐνιαυτῷ καταδίκην αὐτῆς ὑπὸ τῆς Συνόδου, ὁ ρ θ ὤ ς ἀ π ε φ ᾶ σ ι σ ε, ἔπως ἡ Ἐκκλησία μὴ τελῇ κηδεῖας, μνημόσυνα κτλ. εἰς μασόνους, διότι:

1) Ἡ μασονία εἰς ἣν ἀνήκετε δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸν Χριστιανισμόν καὶ δὲν δέχεται τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ καὶ Σωτῆρα, ἔχουσα ἴδιον Θεὸν τὸν «Μέγαν Ἀρχιτέκτονα Σύμπαντος» καὶ οὐδὲ παραδεχομένη τὸ δόγμα τῆς Ἀγίας Τριάδος.

2) Ἀποτελεῖ θρησκείαν μυστικὴν, ἔχουσα ἴδια τυπικὰ λειτουργικὰ καὶ ἰδίαν ἱερωσύνην.

3) Ἡ μασονία παραγκωνίζει ἐκάστην θρησκείαν προβάλλουσα ἐαυτὴν ὡς Ὑπερθρησκείαν.

Η. Κ. Θεολόγος

ρὰν ἐτῶν διατέλεσεν σύμβουλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐν Βόλῳ Παραρτήματος Γ.Ο.Χ. προσφέρων τὰς ὑπηρεσίας του καὶ προσπαθῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν συνεργατῶν του εἰς τὴν εὐδόωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐξυψώσεως τοῦ ἀγῶνος. Ὡς οἰκογενειάρχης ὑπῆρξεν πρότυπον καὶ ἀμέμπτων ἡθῶν διὰ τοῦτο καὶ ὁ Πανάγαθος τὸν ἡξίωσεν νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα του καλῶς ἀποκατεστημένα.

Εὐχόμεθα ὅπως ὁ Ὑψιστος κατατάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν σκηναῖς δικαίων, εἰς δὲ τὴν οἰκογενειάν του παράσχῃ βάλαμον παρηγορίας.

Α. Κ. Α.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἡμεροδείκται τοίχου καὶ τσέπης τοῦ ἔτους 1971 ἐξετυπώθησαν μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὁλὴν.

Παρακαλοῦνται, ὅθεν οἱ ἐφημέριοι καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καὶ Παραρτημάτων Ἑλλάδος καὶ Ἐξωτερικοῦ, ὅπως φροντίσωσι διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῶν.

Τιμὰ ἡμεροδεικτῶν τοίχου δρχ. 11 τσέπης δρχ. 4 λόγω ἀξίωσης τῆς τιμῆς τοῦ χάρτου.

Τὸ προϊόν τούτων θὰ διατεθῇ διὰ τὴν γενικὴν θέρμανσιν τοῦ Οἰκοτροφείου μας, δ' ὁ καὶ παρακαλοῦμεν τὴν προτίμησιν αὐτῶν.

« Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 628.280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

Διευθυντῆς συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίρμπας
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου

Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξάμηνος δραχμᾶς	15.—
»	Ἐτησίᾳ	30.—
Ἐξωτερικοῦ	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἐτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φόλλου δρχ.	1

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

«Χωρίς νὰ προσθέσῃ οὔτε νὰ ἀφαιρέσῃ»

«...Τί διάζονται (οἱ Ρωμαιοκαθολικοὶ) νὰ μᾶς παρσαλεύουσιν ἀπὸ τόσα δόγματα τὰ ὁποῖα ὁ Χριστὸς ἐδίδαξεν, οἱ Ἀπόστολοι ἐκήρυξαν, οἱ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐκύρωσαν, οἱ Πατέρες ἐξηγήσαν, ὅλη ἡ Ἐκκλησία ἀπαρτρεπτικῶς ἔδογματισε, χωρὶς οὔτε νὰ προσθέσῃ ποτὲ οὔτε νὰ ἀφαιρέσῃ ἰὼτα ἐν ἡ μίαν κεραίαν. Ἡ πίστις δὲν ἀλλάζει μὲ τοὺς καιροὺς, δὲν μεταβάλλεται μὲ τοὺς χρόνους, δὲν ἀλλοιοῦται ἀπὸ περιστάσεις, δὲν μαραίνεται, δὲν γηράσκει, ἀλλὰ μένει πάντοτε ἡ αὐτή, καὶ παλαιὰ καὶ νέα. Τί τολμῶσιν αὐτοὶ οἱ νέοι θεολόγοι; Νὰ κινήσουν τὰ ἀκίνητα; Ἡμεῖς ἠξεύρομεν ὅτι, τὰ τῆς πίστεως δόγματα, ὅσον εἶναι νεώτερα, τόσον εἶναι ἐπισημότερα. Ὅσον παλαιότερα, τόσον γνησιώτερα καὶ βεβαιότερα. Καθὼς τὰ νερά, ὅσον μακρύτερα ἀπὸ τὰς πηγὰς τῶν, τόσον ρυπαρώτερα καὶ μᾶλλον θολωμένα, ὅσον πλησιέστερα τόσον καθαρώτερα.

Δὲν ἠμποροῦμεν ἡμεῖς, νὰ ἀφήσωμεν ἓνα ἱεροφάντην Διονύσιον, ἓναν μέγαν Βασίλειον, ἓνα θεολογικώτατον Γρηγόριον, ἓνα θαυμαστὸν Χρυσόστομον, καὶ τόσοις καὶ τόσοις θεοφορήτους ἀνδρας, καὶ θεσπεσίους Πατέρας, σκεύη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ὁποίων δὲν ἠξεύρει νὰ διορίσῃ κανεῖς, ἂν ἡ ἀγιότης ἦτο μεγαλύτερα τῆς σοφίας ἢ ἡ σοφία τῆς ἀγιότητος».

(Εὐγενίου Βουλγάρεως, 1716—1806, μ.Χ.

Κατὰ Λατίνων Σηλητευτική Ἐπιστολή)

Ἀντορθόδοξοι καὶ οἰκουμενιστικαὶ δηλώσεις

Ἀπορεῖ καὶ θλίβεται καίριως πᾶς εἰλικρινῶς ἀγαπῶν τὴν Ὀρθοδοξίαν πρὸ τῶν δημοσιεύσεων δημοσιογράφου Ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος, ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται, ὅτι τὸ σχίσμα Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως δὲν ὀφείλεται εἰς θρησκευτικούς ἀλλ' εἰς πολιτικούς λόγους» καὶ ὅτι «ἡ θεία Μετάληψις, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸ Πρωτεῖον, τὸ Ἀλήθητον, ἡ Οὐνία εἶναι παρονοχίδες καὶ ὄχι σοβαρὰ πράγματα διὰ τὴν ἐποχὴν μας».

Ἀπαντῶντες εἰς τὰ γραφόμενά του λέγομεν ἢ πρέπει ὁ κ. δημοσιογράφος νὰ εἶναι παντελῶς ἀνιστόρητος καὶ ὁδοῇ ἐπὶ ἐκκλησιολογικῶν ζητημάτων καὶ ὡς ἐκ τοῦτο ὀφείλει νὰ σιωπᾷ καὶ νὰ μὴ ἀπτεται τοιούτων θεμάτων ἢ ὁπαδὸς τῶν οἰκουμενιστῶν καὶ πολέμιος τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁπότε πολὺ φυσικῶς ἐπαναλαμβάνει καὶ οὗτος τὸ γνωστὸν τροπῆριον τῆς ἀγάπης τοποθετῶν τὴν ἀγὰπην ὑπὲρ τὴν ἀλήθειαν καθὼς τοῦτο πρὸς πάντας οἱ συγκρισταὶ καὶ ἐχθροὶ τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως.

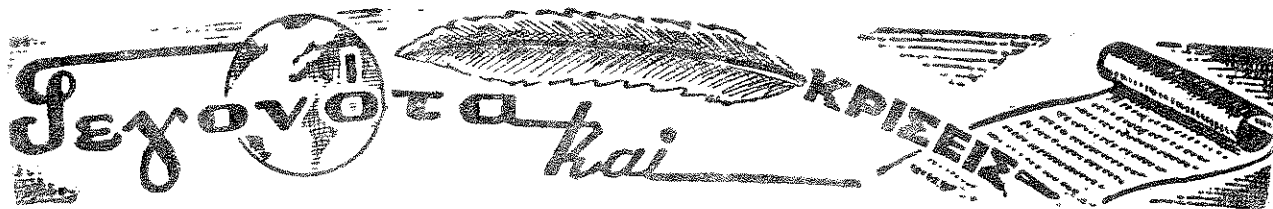
Δὲν ἔχει μελετήσει καθόλου τὴν Ἁγίαν Γραφήν, τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν καὶ τὰ συγγράμματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας; ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν τὰ ἔχη μελετήσει πρέπει νὰ ἀγνοῇ ὡς Ὀρθόδοξος χριστιανὸς — ἐὰν εἶναι Ὀρθόδοξος — θεμελιώδη δόγματα, Κανόνες καὶ

παραδόσεις τῆς πίστεως ἡμῶν; δὲν εἶναι ἐμπόδιον καὶ μάλιστα μέγιστον καὶ δαυπερβλήτον διὰ τὴν ἐνωσιν τὸ Filioque τὸ Πρωτεῖον, καὶ τὸ Ἀλήθητον τοῦ Πάπα; δὲν εἶναι τι σοβαρὸν ἢ ἐλεθρία Οὐνία, ἥς ἔργον καὶ πρόγραμμα εἶναι ἡ διάβρωσις τῆς συνειδήσεως τῶν Ὀρθοδόξων; μόνον ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ πᾶν καὶ ἡ Ἀλήθεια εἶναι τὸ οὐδέν; δὲν σκέπτεται, ὅτι ὅσα γράφει κατεσκευάσισαν πολλούς, διότι συνιστοῦν βλασφημίαν κατὰ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος; δυστυχῶς ὁ σημεῖραι διαπιστοῦμεν, ὅτι ὁ ὁπαίσιος οἰκουμενισμὸς διαδίδεται ὁλονέν καὶ περισσότερον καὶ δηλητηριάζει ὄχι μόνον τὰς ψυχὰς τῶν ἀφελῶν καὶ ὁμωθῶν, ἀλλὰ πολλῶ μᾶλλον τὰς ψυχὰς τῶν χαρᾶκτηριζομένων ὡς ἡγετῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας. Ἐὰν δὲν κολωθῶσιν αἱ ἡμέραι φεῦ! Θὰ πλανηθῶσι καὶ οἱ ἐκλεκτοί!

Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεπον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ μὴ ἀφήσῃς τὸ ποιμνίόν σου τὸ μικρὸν, ἀλλ' ἐκλεκτόν, νὰ γίνῃ βορὰ καὶ θῦμα τῶν ἐχθρῶν Σου, τῶν ἀπαισίων αἰρετικῶν.

Νεωτερισμοὶ σκανδαλώδεις

Αἱ αὐζητήσεις καὶ ἡ ἀρθρογραφία περὶ ράσου ἔχουν λάθει ἀτέρμονας διστάσεις. Καὶ τοῦτο διατί; διότι ἐνεφανίσθησαν ἐσχάτως τινὲς μονδερνίζοντες καὶ νεωτεριστοὶ Κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, οἵτινες ἀνέλαβον μέγαν ἀγῶνα διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ ράσου καὶ τὴν κοπὴν γενεῶν καὶ μαλλίων τῶν Κληρικῶν. Καὶ τοῦτο πρὸς μεγίστην ἠθικὴν ζημίαν τῶν τοιούτων, οἱ ὁποῖοι ἀνευ τοῦ ράσου τοῦτέστιν ἀνευ τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ φραγμοῦ, θὰ δύνανται ἀκωλύτως καὶ διαφεύγοντες τῆς προσοχῆς τῶν ἄλλων νὰ εἰσέρχωνται εἰς κέντρα κοσμικά, νὰ διασκεδάζουν καὶ νὰ ζοῦν ὡς καὶ οἱ συνάδελφοί των τοῦ Ἐξωτερικοῦ τὴν ζωὴν τῶν οὐχὶ ὅπως θέλει ὁ Θεός, ἀλλ' ὅπως θέλουν ἐκεῖνοι. Ἐὰν τοὺς ἐνόχλη τὸ ράσον, διατί δὲν ἐοκέφθησαν τοῦτο πρὶν τὸ φορέσασιν; καὶ ἂν τὸ ράσον τοὺς φαίνεται δυσβάστακτον φορτίον, τότε πῶς ἀντιμετωπίζουν τὰς ἄλλας πολλαπλὰς καὶ δυσκατορθώτους ὑποχρεώσεις τῶν ἐν τῇ τοῦ Θεοῦ, τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἑαυτοῦ τῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν αἰτίαν καθημερινοῦ σταυροῦ; Ὁ κληρικὸς ἄλλως τε, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ δὲν πρέπει νὰ ἔχη πλήρη αὐτοπάρνησιν καὶ νὰ μὴ θέλῃ νὰ ἀρέσκῃ τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ ἐτάζοντι καρδίας καὶ νεφρούς; ἀλλὰ πρὸς τὸν τοῦτο τυχάνει δυστυχῶς, ὅτι πολλοὶ τῶν Κληρικῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ πολλοὶ ἐπίσης τῶν θελόντων νὰ ἱερωθῶν δὲν ἔχουν ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἱερέως, ἥτις ἀποστολὴ εἶναι συνυφασμένη μὲ μυρία θυσίας κατὰ τοὺς Ἁγίους Πατέρας οὕτως ὥστε τὸ ράσον νὰ ἀποτελῇ τὴν ἐλάσσονα πασῶν τῶν θυσιῶν διὰ τὸν ἱερωμένον. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ τὰς διανοίας τῶν τοιούτων καινοτόμων τῶν ὡς σκοπὸν ἐχόντων τὴν ἀνατροπὴν παντός ἱεροῦ καὶ ὁσίου, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐκληροδότησε τὸ ἅγιον καὶ χρυσοῦν παρελθόν τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀναυοίνωσις

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

ἡ χάρις τοῦ ἐν Σπηλαίῳ Τεχθέντος
Σωτῆρος Χριστοῦ εἴη μεθ' ὑμῶν.

Ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ἡμετέρου
ὀργάνου «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐ-
ρισκόμεθα καὶ πάλιν εἰς τὴν εὐχάρι-
στον θέσιν νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν, ὅτι
καὶ ἐφέτος ἡ ἀγία ἑορτὴ τῶν Θεοφα-
νείων θὰ ἐπιτελεσθῇ μετὰ πάσης λαμ-
πρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας καθὼς
καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸν ἱερὸν
Ναὸν Ὑπαπαντῆς Πειραιῶς. (στάσις
Πηγάδα, ὁδὸς Ἀντωνίου Θεοχάρη),
ἡμέραν Τρίτην.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργ-
ίας θὰ ἐκκινήσῃ ἐκ τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἡ πομ-
πὴ διὰ τὸν παραθαλάσσιον χῶρον τῆς
Φρεαττύδος, ὅπου θὰ ψαλῇ ὁ ΜΕ-
ΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ.

Καθῆκον καὶ ὑποχρέωσις δι' ὅλους
τοὺς ἀγωνιζομένους τὸν ἱερὸν ἀγῶνα
τῆς Ὁρθοδοξίας προβάλλει ἡ πάνδη-
μος προσέλευσις εἰς τὴν μεγάλην
ἑορτήν.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἱεραῆς Συνόδου).

Ἀποκαρδιωτικὴ πραγματικότητα

Εἰς τὸ χριστιανικὸν περιοδικὸν «Ἀνάπλασις» (τευχ. 189, Νοέμβριος) δημοσιεύονται εἰς σκόλιον τὰ κάτωθι:
«Κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 μέχρι σήμερον ἐκλείσθησαν 17.000 ἐκκλησίαι εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἑνῶσιν. Πρόκειται περὶ τοῦ μεγαλυτέ-
ρου διωγμοῦ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ὃ ὁποῖος ἐνθυ-
μίζει τοὺς ρωμαϊκοὺς καὶ μουσουλμανικοὺς διωγμούς κατὰ
τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἔρχονται εἰς τὴν δη-
μοσιότητα κατόπιν πολλῶν ἐρευνῶν τῶν ἐλευθέρων ἐκ-
κλησιῶν καὶ ἀπὸ ἐπίσημον ἀπολογισμὸν τῆς σοβιετικῆς
ἐκδόσεως, ὑπὸ τὸν τίτλον :

«Sravochnik Propagandista I Agitatora»

(Ἑγχειρίδιον Προπαγάνδας καὶ Διαφωτί-
σεως) βάσει τοῦ ὁποῖου εἰς τὴν Ρωσίαν ὑπάρχουν σήμε-
ρον ἐν λειτουργίᾳ 7.500 ναοὶ ἐναντι 24.000 ποῦ ὑπῆρ-
χαν τὸ 1950. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς υπάρξεως τῶν 24.000
ναῶν κατὰ τὸ ἔτος 1950, στηρίζεται καὶ εἰς σχετικὴν
δήλωσιν τοῦ Ρώσου ἀρχιεπισκόπου Βόρις, γενομένην τὸ
1952. Ἐννέα ἔτη ἀργότερον (1961) τὸ Πατριαρχεῖον
Μόσχας εἰσῆλθεν εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλη-
σιῶν. Ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ δηλώσῃ τὴν δύναμιν τοῦ
ποιμνίου καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκκλησιῶν του. Ἐδήλωσε
τότε τὴν ὑπαρξὶν 1.000. Δὲν διηκρίνησεν, ὅμως, πόσοι
ἐξ αὐτῶν εἰναι ἀνοικτοὶ Νεωτέρᾳ ἐνδειξίᾳ περὶ τοῦ ἀρι-
θμοῦ τῶν ναῶν εἰς τὴν Ρωσίαν εἶναι ἡ δήλωσις τοῦ ἀρ-
chieπισκόπου Βρυξελλῶν κ. Βασιλείου Κριβοσέιν, ὅτι ὑ-
πάρχουν «10.000 ἀνοικτοὶ ναοὶ εἰς τὴν Ρωσίαν». Ἐάν
ταῦτα ἀληθεύουν καὶ πρέπει νὰ ἀληθεύουν δημιουργοῦν
υποχρέωσιν ἱερὰν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους νὰ προ-
σευχώμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας Ὁρθοδόξων τῆς Ρω-
σίας, οἱ ὁποῖοι εἰναι πραγματικοὶ ἥρωες κατορθοῦντες
χάρτι θεῖα νὰ φυλάττουν τὴν ὀρθὴν πίστιν ἐν μέσῳ τοι-
ούτων κινδύνων, δυσκολιῶν καὶ ἀφανοῦς καὶ φανερᾶς
διώξεως ἐκ μέρους τῶν ἀπαισιῶν ὀργάνων τοῦ Κομμου-
νιστικοῦ Κόμματος. Ὅσοι ὑπομείνουν ἕως τέλους, θὰ
λάβουν τὸν ἀμάραντινον στέφανον τῆς δόξης ὑπὸ τοῦ
Κυρίου, ὅστις ἀπευθυνόμενος πρὸς πάντα ὁπαδὸν Του
λέγει: «γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέ-
φανον τῆς ζωῆς».

Τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἐχθροὶ

«Ἀς ἀγριεῦῃ ἡ θάλασσα, δὲν δύναται νὰ διαλύσῃ
τὸν θρόνον. Ἀς σπκῶνωνται τὰ κύματα, δὲν θὰ μπορέ-
σουν νὰ καταποντίσουν τὸ πλοῖον τοῦ Ἰησοῦ (δηλ. τὴν
Ἐκκλησίαν)... Πόσοι τύραννοι ἠθέλησαν νὰ καταβάλουν
τὴν Ἐκκλησίαν, ποῦ ὅμως εἰναι ἐκεῖνοι ποῦ τὴν ἐπολέ-
μησαν; Ἐχουν ὅλοι λησμονηθῇ. Ἡ Ἐκκλησία ὅμως λάμ-
πει περισσότερον ἀπὸ τὸν ἥλιον. Τόσον μεγάλη εἶναι ἡ
Ἐκκλησία. Πολεμεῖται μὲν ἀλλὰ νικᾷ. Τὴν ἐπιβουλεύον-
ται μὲν, ἀλλὰ θριαμβεύει. Ὑβρίζεται ἀλλὰ παρὰ ταῦτα
γίνεται ἐνδοξοτέρα. Δέχεται τραύματα ἀπὸ τοὺς διώ-
κτας, ἀλλὰ δὲν καταπίπτει ἀπὸ τὰς πληγὰς. Ἀντιμετωπι-
ζει τρικυμίας, ἀλλὰ δὲν καταποντίζεται. Συναντᾷ καται-
γίδας, ἀλλὰ δὲν ὑφίσταται ναυάγιον. Ἀγωνίζεται κατὰ
τῶν ἐχθρῶν της, ἀλλὰ δὲν νικᾷται. Παλαίει, ἀλλὰ δὲν
καταβάλλεται».

(Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)